Ч. 260 | Недїля 20 падолиста (2 грудня) 1894. | Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адмінїстрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Рефора виборча.

Вчера відбуло ся знову засїдане комисиї для реформы виборчої, однакож як і попередне не довело ще до нїякого результату. Показує ся, що між партиями есть все ще велика ріжниця в поглядах, однакож можливість згоди коалїцийних партий не есть виключена.

Засїдане комисиї відкрив п. мінїстер для справ внутрїшних, маркіз Бакегем короткою промовою, в котрій вказав, що всї партиї взагалї, не лиш самі партиї коалїцийні, признають, що дорога, на котру вступило правительство в справі реформи виборчої, то єсть, що наради над сею справою передало комисиї виборчій, єсть зовсїм коректна, а притім зазначив і то, що всї удобряють гадку утвореня репрезентациї парляментарної для робітників промислових. Єсть то позитивний вислїдок з дотеперішних нарад. Але треба взяти під розвагу і других двигателїв економічної роботи і просьвіти, не маючих доси права виборчого. Мінїстер просив для того, щоби прискорити наради і обіцяв готовість правительства до спільного дїланя.

Пос. Бернрайтер уважає за одиноку можливу дорогу в поступованю при нарадах в комисиї таку: треба все опустити, що дїлить партиї а стреміти спільно наперед. Що-до свого проєкту реформи виборчої, заприміти бесїдник, що годї нинї обмежати право виборче лиш на робітників промислових. Він відступає від свого проєкту і приймає засади правительства яко підставу до будучої реформи виборчої. Наконець предкладав вибрати комітет.

Пос. Єнджейович заявив, що Коло польске хоче боронити автономічного становища але заразом і числити ся з полїтичним положенем та потребами населеня і длятого не хотять проволїкати роботи. Поляки уважають коалїцию, яко одиноке можливе уґруповане партий піддержуючих державу і длятого хотять еї держати ся, а нічого не предпринимати, що могло би еї ослабити; противно, робити все, що лиш можна, щоби залагоджене реформи виборчої скріпило коалїцию. Ми будемо для того старати ся — говорив бесїдник — після наших сил відповісти справедливим жаданям нашого краю, а задержуючи о скілько можна становище автономічне, будемо стреміти до здїйстненя реформи виборчої.

Мін. Бакегем давав відтак обширні поясненя що до тїл виборчих і відносин податкових в містах і громадах сїльских. — Пос. Менґер доказував, що із появивших ся проєктів лиш основи правительства і проект пос. Рутовского відповідають своїй цїли і дали би ся перевести. Загальне право голосованя не відповідає цїли і єсть небезпечне для широких мас народу, позаяк інтелїґенция, предприємчивість і капітал остались би без впливу. Бесїдник був би за утворенем пятої куриї і має надію, що правительство буде старати ся всїма силами, щоби раз завести вже реформу виборчу; він ставить длятого внесене, щоби вибрати підкомітет, котрий би заняв ся виготовленем відповідного проєкту закона. — Пос. Лупул уважає реформу виборчу за конечну і будучу на часї. Він був би за утворенем пятої куриї і домагав ся збільшеня числа послів з куриї громад сїльских. Наконець предкладав він так само як і Менґер вибране підкомітету для уложеня проєкту закона.

Пос. Фандерлик критикував заявлене правительства, котре хоче перевести реформу виборчу лиш за згодою партий коалїцийних, наслїдком чого репрезентанти народу ческого позістануть виключені. Бесїдник єсть того погляду, що лиш усунене дотеперішних ґруп виборчих зможе довести до цїли. А все-ж таки він буде голосувати за всякою реформою виборчою, бо через то ослабить ся нїмецко-лїберальна партия. — Пос. Дїпавлї сказав, що єсть противний утвореню пятої куриї, бо в ній суть помішані посїдателї з такими, що нїчого не посїдають. Бесїдник заявив, що хоч стоїть на становищи жовтневого диплому, не хотїв би утрудняти справи через надаване їй автономічного значіня. Він єсть за тим, щоби оснувати палати робітничі і розділити палати торговельно-промислові на торговельні і промислові та розділити справедливо право вибору. — Пос. Сільва-Тарука годив ся з поглядами попередного бесїдника, противив ся загальному праву голосованя, але промавляв за реформою виборчою доказуючи, що в нинішних відносинах було би найлїпше дати робітникам можність брати участь в твореню волї правительства. Бесїдник подякував наконець президентови мінїстрів за оказане щирої волї для переведеня реформи і відкинене загального права виборчого. На тім закінчило ся засїдане а слїдуюче назначено на второк.

Presse пише, що оногдашна бесїда презеса кабінету Віндішґреца в комисиї для реформи виборчої осягнула важний успіх, а іменно акция реформи виборчої одержала сталий і певний напрям. Тим, що жадають конкретного проєкту реформи від правительства, треба сказати, що

---

12)

З КРАЮ ФАРАОНІВ.

Культурно-етноґрафічні образки з нинїшного і стародавного Єгипту.

(Після: Г. Бруґша, Ґ. Рольфса, Т. Наймана і др.)

III.)

Каіро, столиця Єгипту, его история і его жителї. — Місто і его околиця. — Цитаделя і алябастрова мошея. — Ель Азгар. — Житє в Каірі. — Корзо Кедива. — Празник „кісве“ або сьвятого ковра. — Музей в Ґізех. — Гелюан і Мемфіс.

(Дальше.)

Нинїшне Каіро дїлить ся вже дуже виразно на дві части, на місто арабске і европейске. В арабскій части, збудованій дуже нерівно, повно темних, брудних і крутих улиць, котрі так вузкі, що з одного дому до другого можна дуже легко подати собі руки з мушрабів, т. є. малих вікон, висунених в примурках поза стїни дому. Доми тут збудовані зовсїм на лад всхідний, з жовтавого ванняка, а вікна в них, коли виходять на улицю, позаслонювані деревляною решіткою, так, що не можна нїяк заглянути кріз них до середини. Менші доми не мають навіть вікон, а сьвітло доходить до них з гори через подвірє незакрите зверха. Дахи на домах суть плоскі, так, що можна вигідно по них ходити. Часом перериває улицю яке запущене, буряном заросле, або румовищем засипане місце, та малесенький пальмовий лїсок, а за ним ідуть знов доми, в котрих так тихо і спокійно, як коли-б там люди повимирали. Одно, чим найбільше відзначає ся та часть міста, то велике множество мошей і минаретів, а відтак великі базари, котрі однакож стратили вже нинї то велике значінє, яке мали давнїйше. Найважнїйші з тих базарів то Сукель-Атарін, торговиця для корінних товарів; Суккарія, де продають цукор і овочі, та базар шевців, котрий займає цїлу на кілька сот метрів довгу улицю і відзначає ся оріґінальностию своїх будинків.

Европейска часть міста, Ісмаілия, збудована вже зовсїм на лад европейский, має широкі і рівні улицї, красні доми і величаві палати та множество садів і огородів. Улицї осьвітлюють ся ґазом. Осередком новочасного житя єсть тут огород Есбекіє, величезний осьмигранник, займаючий 82.000 квадр метрів простору, посеред котрого єсть ставок глубокий на 2 метри. Давнїйше був на сїм місци великий став, званий „біркет ель-Есбекіє, котрий наповняв ся водою з Нїлю підчас повени. Мегемед Алї велїв сей став осушити, підсипати землею і заложив на нїм огород. Тут знаходять ся салї концертові, каварнї та ресторациї европейскі. Напротив сего огорода, від полудня єсть опера і француский театр, на захід палати европейских консулятів, а ще дальше припирає місто до каналу Ісмаілиє, через котрий переходить ся мостом на підгороде Буляк. Єсть то портове місто Каіра, котре по части лежить серед ріки на острові Джезірет Буляк, по части на лївім боцї Нїлю. Від коли Судан відпав від Єгипту і плавба по рїцї зменшила ся, порт в Буляку дуже опустів. Тут єсть арсенал, фабрика паперу і найбільша друкарня на Всходї, основана Мегемедом Алїм ще 1822 р., котра пустила в сьвіт вже множество знаменитих праць в мовах арабский, перский і турецкій.

Крученим мостом переходить ся через Нїль на друге підгороде Ґізех. Тут серед красних огородів єсть палата кедива, збудована ще 1864 р. Ісмаілом-пашою, в котрій містить ся дуже цїнний і одинокий в своїм родї музей египетских старинностий. Люди, що виділи вже всїлякі музеї на сьвітї, кажуть, що анї ватиканьский музей в Римі, анї бурбоньский в Неаполи, анї музей в Люврі в Парижи, анї навіть бретийский музей в Льондонї не суть так величаві, так цїнні і богаті, як музей в Ґізех. Трудно все то описати, що тут знаходить ся і аж страх бере, коли погадає ся, що так цїнні річи знаходять ся в деревлянім будинку, котрий міг би кождої хвилї згоріти, а з ним і всї ті неоцїнені скарби давної минувшости Єгипту, які тут знаходять ся. Тут містять ся всї скарби пірамід, гробів і сьвітинь египетских, статуи і горорізьби з ґраніту, діо-

правительство в своїм часї подало вже такий проєкт. Доля сего проєкту знана. Чи правительство має і другий і третїй раз пробувати того самого? Правительство має вправдї правити більшостию, але тільки там, де вийшло з одностайного сторонництва; а в Австриї, де коаліция повстала з зовсїм самостійних сторонництв, мусять ріжнородні жаданя згодити ся перше на компроміс і сей взяти за підставу роботи. Отже кабінет може тільки формально правити роботою, а іменно вказати поступованє, а що-до самої річи мусить старати ся о підставу до роботи при помочи свобідного порозуміня коаліційних сторонництв. Правительство вже й вказало границї реформи.

Перегляд полїтичний.

Закон ухвалений галицким Соймом о приділеню деяких аґенд місцевої поліциї в Перемишли тамошному комісариятови поліцийному, одержав Найв. санкцию.

Міністерства торговлї, справ внутрішних і скарбу розпорядили, що виріб і додаванє до напитків спіритусових т. зв. есенций суть заказані, позаяк найв. Рада санітарна сконстатувала, що ті есенциї суть для здоровля шкідливі. Зпід сего заказу суть виняті вироби з алькоголю уживані на лік.

З Петербурга доносять, що рівночасно з міністром Ґірсом подав ся був до димісиї також міністер війни Ванновский покликуючись на глубокий свій вік. Цар прикликав его до себе і розговорював з ним довший час, по чім Ванновский взяв просьбу назад.

Зачувати, що цар і цариця виїдуть на Різдвяні сьвята до Дармштадту. Здає ся, що всї поголоски о якихсь змінах в Росиї остануть ся лиш поголосками, бо як доси, не заносить ся на ніякі зміни.

Здає ся, що Японцї не вірять в щирість хіньских намірів і суть переконані о тім, що хіньске правительство хоче лиш переговорами в справі мира зискати на часї; длятого постановили они форсувати похід на Пекін і до Манджуриї. Коли правда, що хіньска армія виступила в послїдних днях зачіпно, то здогад Японцїв був би оправданий. Хиньска армія досить сильно мала заступити Японцям дорогу до Манджуриї, а европейский офіцир Геннекін мав так укріпити позициї доокола Пекіну, що їх годї було би взяти.

Новинки.

Львів дня 1 грудня.

— **Іменованя.** Радниками гірничими іменовані Едмунд Міммлер, Гнат Якеш і Ґустав Флекер; старшим управителем гірничим Ромуальд Барон, старшим управ. салїнарним Ервин Віндакевич При властях скарбових іменований Гнат Вневтшицкий офіциялом канцелярийним в X. кл. ранґи, а канцелїстами в XI. кл. ранґи Франц Прайнль, Рудольф Чижевский, Брон. Енґлерт і Іван Михаличек.

— **Благословенє церкви в Ульгівку.** Дня 20 с. м, в день сьв. Михаїла відбуло ся благословенє нової мурованої церкви в селї Ульгівку сокальского повіта. Акту благословеня довершив о. декан Мих. Ковшевич, місцевий парох, в сослуженю оо. деканів Миколаєвича зі Скоморох, Яюса зі Стенятина, оо. Гисовского і Дутковича і 12-ох сьвящеників содеканальних. Народу був великий здвиг з дооколичних сїл з 10-ма походами. Нова церков вправдї не дуже обширна, але з огляду на стиль далеко навкруги не дорівняє її друга, отже можна сказати сьміло, що ульхівска церков красша від всїх в Сокальскім, Равскім і дальше. Потїшаючий се обяв, що ми Русини всюди здвигаємо величаві храми, як сего маємо доказ в послїдних роках не лише в Сокальскім, але в усїх трех сусїдних повітах. На торжество благословеня прибув також латиньский парох з Угринова кс. Мушиньский. Зі сьвітскої інтелїґенциї прибув п. староста Коростеньский і шкільний інспектор Ліскович. Проповідь держав о. Фартух, сотрудник з Тудорковичь, а дуже красну похвальну мову виголосив о. Дуткевич з Піддубець.

— **Будинки з вистави**, які повиставляла дирекция, як н. пр. павільон промисловий, рільничий, акварію, мавзолей Матейка, галю машин, музичну і т. п. — хоче закупити місто Львів. Передвчера відбула ся нарада довірочна над сею справою і поручено секциям маґістрату отаксувати вартість тих будинків. Дирекция вистави готова продати всї ті будинки, відтак 230 стовпів, на котрих були хоругви, 800 крісел, а також і цїлу адаптацию площі, за 120.000 зр., платних через 10 лїт з 4 прц. опроцентованєм.

— **Против протекциї.** Ц. к. дирекция почт і телеґрафів видала обіжник, де говорить о нечеснім способі гляданя посад при помочи протекциї. Такий звичай проявив ся серед урядників почтових, а особливо поміж женьским персоналем. Сьвідчить се на некористь кандидатів на посади, бо коли глядають протекциї, то очевидно не вірять в успіх своїх кваліфікаций. Щоби сей поганий звичай викоріпити, візвав директор почти п. Сеферович своїх урядників, щоби і самі держали ся лиш дороги службової і кандидатам на посади вказували сю дорогу. Торічне обвіщенє, що не вільно принимати женщин до практики, важне і сего року. Дирекция почт має вже тепер около 700 кваліфікованих експедиторів, з котрих лише частина має занятє, а прочі ждуть на посади. Отже не мало би цїли, принимати нові кандидатки, що витворювали би непотрібну конкуренцию і моглиби розчаровувати ся, не одержавши мимо кваліфікациї ніякої посади. Тяжкі часи!

— **Поминальне богослуженє** за бл. п. Омеляна Огоновского відбуде ся в Коломиї дня 8 грудня о год. 9 рано, почім в сали ратушевій будуть виклади просьвітні, на котрі видїл філії Просьвіти всїх запрошує.

— **Межи Віднем а Берлином** є вже від нинї телефон. Кому би то було прийшло колись на гадку, що один буде чути голос другого на сто миль, а тепер вже і таке найшли. Сей говорить у Відни, а той чує в Берлинї. І не треба вже анї листів, анї телеґрафів. За розмову через три мінут платить ся три марки, т. є. близько два ґульдени. Здає ся, богато, але за три мінут можна богато наговорити і скорше, нїж телеґрафом порозуміти ся: отже то і вигіднїйше і дешевше. Будова сего телефону була досить трудна, бо треба було усунути всякі перешкоди, що могли спиняти голос. Межи Будапештом а Віднем є також телефон.

— **Трохи не згинули** дїти сторожа дому при площи Стрілецкій ч. 2, Івана Грицая. Грицай вийшов разом з жінкою з дому, не загасивши огню під кухнею, щоби дїтям було тепло, і замкнув двері на ключ, щоби дїти не вийшли з хати. Дїти заснули на ліжку і не уважали, як уголь випав зпід кухнї і запалив наскладані коло кухнї тріски. Від трісок заняла ся скриня і вибух огонь. Аж коло 3 год. по полудни люди в каменици замітили, як шпарами вікон з хати сторожа добуває ся дим. Закликали зараз огневу сторожу. Коли та приїхала, хтось кликнув: „Чи там нема дїтий сторожа?“ Зараз вибили вікна і повиносили дїтий з ліжка, вже майже удушених. Сторожа згасила огонь, а дїтьми заняли ся зараз мешканцї дому. Дїти опамятали.

риту та вапняка, всїлякі написи, образи з мумій і самі мумї, всїлякі прикраси і знадоби стародавних Єгиптиян і т. д. Ба що більше, тут лежать правдиві мощі давних єгипетских фараонів, що жили на яких 3600 лїт перед Христом, мощі найвисших сьвященослужителів єгипетских, воєводів і других достойників — всїх разом яких трийцять домовин, а до сих прибуло сего року ще кілька нових.

Коли погадаємо собі, як велику почесть віддавали стародавні Єгиптияни помершим, як они їх дуже старанно хоронили і старали ся о то, щоби они ще й в могилї мали всяку вигоду, та як они їх тїла майже недослїдимо укривали перед оком живучих — то аж жаль бере, що тїла тих померших рушила тепер з гробу рука цікавого на всяку тайну поколїня наших часів. Але мертві встають з гробу, щоби розповісти живим, що і як давно, дуже давно бувало, потвердити то, що дійшло до наших часів лиш як якась глуха вість! Кого-ж би то не счудувало, коли-б побачив перед собою домовину, а в нїй Рамзеса Великого, володїтеля краю над Нілем, того фараона, про котрого розповідає нам біблія, що на его дворі ховав ся Мойсей, а котрого донька стала ся для малого знайди жидівского другою матерею, або кого не зворушив би глубоко вид тлїнних останків молодої фараонки Махериї, котра тисячі лїт тому назад померла одного дня з новонародженою донечкою Мутемгаіт, а тепер разом з нею спочиває замість в могилї — в музею?! Тут сидить фараон Шафра, що 3.600 лїт тому назад будував піраміди і дивує ся, звідки він тут взяв ся. А коло тих померших стоять алябастрові канопи, великі вази, в котрих по забальзамованю тїла вкладано внутреннести покійників, та їх „Ка“, т. є. статуи, представляючі душі померших.

До сих і многих иньших, неоцїнених памятників давної минувшости прийшли ще в марті сего року скарби єгипетских княгинь Гатор Сат і Сент-Сенбес-т, представляючі нинї вартість богато мілїонів. Суть то всїлякі вироби із золота, срібла та дорогого каміня, роблені так по майстерски, що ледви чи наші найзнаменитші, теперішні юбілери могли би щось подібного зробити. Всї ті вироби походять ще з тих часів, коли жив праотець Авраам, мають отже яких 5.000 лїт. На многих з них суть написи або цікаві зображеня, котрі поясняють историю стародавного Єгипту. Суть то так неоцїнені скарби, що єгипетске правительство аж поставило коло них сторожу войскову, щоби нїхто з них навіть рисунків не робив. О сих скарбах поговоримо ще пізнїйше, а тепер ідім дальше.

Напротив Ґізех, по правім боцї Нілю, лежить Старе Каіро, а трохи дальше від него єсть місце, де стояла стародавна оселя Вавилон. Тут єсть коптийска церков Пречистої Діви, побудована над хатчиною в печері, де проживала Пречиста Діва з Ісусом і сьв. Иосифом, коли схоронились були в Єгипті перед лютим Иродом. Із старого Каіра їде ся зелїзницею до купелевого місця Гелюан. Єсть то мала оселя в пустини, котра складає ся з купелевого заведеня та кількох хороших двірків і лежить від Нілю може на годину ходу далеко. Земля тут не так піскована, як повна мілкого пороху, а місцями вистають скали. Денеде стрічають ся слїди соди, а у воздусї заносить сильно сїркою. Само місце купелеве задля свого положеня в пустини і задля дуже здорового воздуха єсть досить цікаве. Тут суть теплі жерела сїркові, котрі мають в собі ще й сіль та велику скількість вуглевої кислоти. Тут єсть палата кедива, готель і двірки для гостий, котрими по найбільшій части суть Анґлійцї. Коло заведеня купелевого єсть також красний огород, удержуваний штучно в пустини, бо воду треба спроваджувати сюди з далека; огород сей підливають длятого аж паровою машиною. Гості заїзджають сюди головно задля дуже здорового воздуха, а Анґлійцї занесли аж сюди курацию Кнайпа, бо люблять тут ходити по росї не лиш босими ногами, але й цїлим „босим“ тїлом. Одному Анґлійцеви, що торік уживав тут такої курациї, приключила ся та немила пригода, що якийсь Араб взяв его за чорта і наробив такого крику, що аж поліция мусїла спішити на ратунок. Та й не дивота, сини пустинї, хоч і самі не дуже прибрані, а всеж-таки не можуть того поняти, щоби Европеєць в білий день хоч би й в пустини так „босо“ показував ся. До того-ж они ще й дуже забобонні і всюди видять чортів і страхів. Коли єсть н. пр. затьмінє місяця, то они вірять в то сьвято, що то чорт поклав свою руку на місяць; они тогди зачинають бити в бубни та в порожні бочки, бють старі горшки та роблять такий пекольний крик, що дійстно і сам чорт би его злякав ся. Коли-ж затьм не щезне, то они таки направду думають, що то чорт налякав ся їх крику і взяв руку з місяця.

— **„Жаль мені було мами“.** Перед судом станіславівским ставав оногди 19-лїтний гарний хлопець, Михайло Федорин з Рівнї повіта калуського, обжалований о убийство вітчима Мердуха. Судя спитав Михайла, чому вбив вітчима. Михайло признав ся, що ударив вітчима колом в голову, від чого той і помер, а за причину сего подав: „Жаль менї було мами, що мене боронила перед вітчимом, за що вітчим бив єї. Суд увільнив Федорина від кари, а він на відході подякував всїм словами: „Дякую вам з цїлого серця“.

— **З салї судової.** Селяни присїлка Лозївки в повітї тернопільскім мали право пасти худобу на двірскій стерни в Плебанівцї, бо арендували се, а кромі того казали, що мають право пасти худобу на двірскій луцї в Плебанівцї. Економ Михайло Твардиєвич побачив раз, що громадский пастух Юрко Васильковский пасе на тій луцї громадску худобу і як заступник властителя заборонив пасти на сій луцї. Юрко не послухав економа і пас дальше. Дня 20 жовтня с. р. Твардиєвич вийшов на луку і заставши там пастуха з худобою, казав єму забирати ся, а коли той не слухав, тілько казав, що громада Лозївка казала єму пасти на сій луцї, економ ударив єго кілька разів так, що скалїчив єго легко.

Юрко покинув худобу, побіг до Лозївки і дав знати селянам, що економ побив єго за то і то. Як то почув Іван Палюх, син Людвика, став бїгати по селї та кликати людий: „Гвавту! люди, біжіть, бо економ забив пастуха“. Як то почули селяни в Лозївки, позабирали коли, цїпи, лати, рискалї, бичі і т. п. і вийшли против Твардиєвича. Твардиєвич вертав бричкою разом з Осипом Човпицким і Вінкентиєм Бучковским. Нараз селяни заступили єму дорогу. Осип Тарка і Іван Ошуст на приказ Івана Палюха станули по обох сторонах брички і схопили конї за поводи. Инший знов селянин Осип Ошуст поставив ся з дручком перед конї, а люди кричали: „бийте, забийте злодія, ми собі самі суд зробимо“.

Твардиєвич мав при собі набиту стрільбу і двох товаришів, а кромі того за ним їхали чотири вози двірскі, тому нїхто й не важив ся ударити економа, тілько всї проводили бричку аж до одної бічної улички.

Ту приступив до брички Стах Ошуст, схопив економа за руку і каже: „Злази, ходи на пляц“. Твардиєвич зліз з брички, ступив кілька кроків, але зараз вернув ся і хотів знов вилїзти на бричку, та тут єго Стах Ошуст стягнув на землю. Тодї Твардиєвич думав уже стрїляти, сягнув за стрільбою, але вже було за пізно, бо напастники, а особливо Стах Ошуст вихопив єму стрільбу, котра два рази вистрілила у воздух. Відтак Осип Палюх і Іван Ошуст поломили стрільбу на кусні, а напастники звалили економа на землю і стали єго бити. Вибили, вибили, лишили економа на земли і почали розходити ся. Та ледви Твардиєвич в тяжкою бідою став піднимати ся з землї, коли нараз прискочив до него Антін Войтович, бо здалека роздав ся голос: „бий злодія“. Лукія Палюх обставала за економом, сам він просив ся, але Войтович став єго бити рискалем і лющнею, приговорюючи: „Я вже відбуду за тебе, я буду і за него відбувати, най нїхто не боронить, бо я сам забю і сам відповім“ — вкінци додав: „ще тобі дам на остаток“.

Твардиєвич помер до пів години. Мав голову поранену, покровавлену, синяки на цїлім тїлї, ніс проломаний і чашку розбиту.

Дня 29 падолиста ставали перед тернопільским судом всї виновники убийства Твардиєвича. Обжалованих є 16 осіб, головний обжалований Антін Войтович. Сьвідків 16.

Обжаловані не признають ся до вини, а іменно кажуть, що не хотїли забити Твардиєвича, що вийшли тілько позганяти свою худобу, котра порозходила ся по поли. Тимчасом сьвідки сказали, що нїхто з напастників не ходив на поле, тілько був коло Твердиєвича. З цїлого поступованя напастників — каже акт обжалованя — видко, що хотїли Твардиєвича забити, бо він просив си, казав, що шкоду нагородить, пастуха вилїчить, а селяни таки не слухали, тілько на команду! „ходи на пляц; бий, забий!“ кинули ся на него. Хаскель Валмах і Лукія Палюх кажуть, що Твардиєвич благав та руки складав, як до молитви, щоби єму дарували жите, поки від ударів Войтовича не погиб. В Лозївцї кажуть, що вже давно була змова на економа. Як сей незвичайно цїкавий процес скінчить ся, напишемо на другий раз.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Рим 1 грудня. Урядова ґазета оголошує декрет короля зміняючий орґанїзацию армії, через що заощадить ся у видатках сїм і пів міліона. Декрет сей попереджає справоздане міністра війни, з котрого виходить, що армія буде скріплена, а служба у войску стане простїйша; число офіцирів в полках і стан компаний в часі мира будуть збільшені, готовість до війни буде уліпшена, а поділ мілїциї буде так переведений, щоби дав можність до скорої мобілїзациї.

Берлин 1 грудня. Стан здоровля кн. Бісмарка погіршив ся і лїкарі радять єму, щоби виїхав з Варцина на зиму в які теплїйші сторони.

Льондон 1 грудня. Японьский президент міністрів не приняв хіньского повномочника Детрінґа, котрого Лї-Гунґ-Чанґ вислав в справі заключеня мира.

Перейшовшись кілька мінут від Гелюану на захід видко мале і бідне сїльце арабске. По дорозї до него, хоч досить пусто, можна преці побачити дещо цїкавого. То десь вибіжить ящірка і лиш мигне перед очима, то знов можна стрїтити і великі і малі мурашки, котрі тут якось живійше бігають, як у нас. Але ось що найцїкавійшого для чоловіка, котрий на все уважно споглядає: великий, чорний трохи рудавий хрущ, зовсїм подібний до нашого зеленого, що сидить в гною, звиває клаптик гною в кульочки; другий недалеко від него котить вже готову, в четверо більшу від него, оперши сь о ню задними ногами а розпираючись передними. То сьвятий хрущ стародавних Єгиптян. На старинних памятниках єгипетских можна часто побачити сего хруща, виризаного на камени або таки зробленого з каменя у величезних розмірах. Стародавні Єгиптяни виділи в нім якогось бога а в єго кульочцї сьвіт і сонце. Они думали, що він залазить в землю а відтак нараз знов являє ся, не могли собі пояснити, що він робить з тою кульочкою, котру точить, і він був для них загадочним. А то ось що: пара таких хрущів шукає собі десь клапоть гною; самичка зносить в него яйце а відтак обоє звивають той клаптик в кульочку і придають чим раз більше гною, точать з него кульку, а коли она готова, викопують досить глубоку ямку, пускають в ню ту кульку і засипують єї. З яєчка вилазить відтак черваччок, котрий живить ся гноєм з тої кульочки, а опісля переобразовуєсь на хруща. Ще ось що цїкавого у сего хруща: добачено вже нераз, коли єму єго кулька впаде в яку ямку, а він не може видобути єї звідтам, то біжить до своїх сусїдів і кличе їх на поміч; тогди приходить двох, трох і спільними силами добувають кульку; добрі сусїди лишають відтак властителя кульки, нехай сам вже єї котить, а они вертають до своєї роботи.

Недалеке сїльце арабске не представляє собою нїчого цїкавого, хиба то, що люди в нім так само як ті хрущі, що роблять кульки, роблять плесканки з гною, сушать їх на сонци і топлять ними та варять при них їсти, бо тут нема дерева. За то звідси пречудесний вид на цїлу околицю. Стоїмо знов на краю пустинї; перед нами прекрасна урожайна і вічно зелена рівнина, на котрій Ніль котить свої води, а за Нїлем, гень далеко, на самім кінци видко знов пустиню, на котрій так само як против Ґізех стоять піраміди, звані саккарскими від арабского села Саккара. Єсть то одна громада з того ряду, що починає ся пірамідами проти Ґізех і тягне ся на полудне краєм західної пустинї та кінчить ся пірамідами коло Дахшур. Близше нас, по серединї рівнини, межи Нїлем а краєм пустинї, коло села Міт-Рагіне, суть слїди стародавного міста єгипетского Мемфіс, столиції Фараонів. З міста сего лишились тепер лиш великі купи румовища і ледви ще слїдно, де стояла палата Фараонів і де була сьвятиня божка Пта, від котрого се місто називано також „домом бога Пта“.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспіш- ний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10 16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·3[illegible]	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—		9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2 48	10 06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам	2 34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	2·3[illegible]
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	—
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна тамже засягнути інформациї що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского; він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

Продаж з конечности.

Много гроший заощадить кождий, хто дещо замовить з слїдуючих предметів, котрі лиш через коротрий час по нечувано низьких цїнах будуть продавані, бо о много дорожше они коштували, а вїколи вже більше по так низьких цїнах не буде можна їх набути:

1 штука **полотна домового,** за біле дамске, калїсони, простирала, дуже відповідне на біле для дїтий, або 1 штука Canevas на лїжка, сине, червоне, темне, в пасочки або кістки, або 1 штука **баржану зимового**, сива, темна, біла, червона або в модних красках знаменитої і доборової якости, кожда штука 30 ліктів довга. Цїна за цїлу штуку замість 10 зр. — лише **6·50 зр**.

1 пара дуже елеґантских **портиер Туніс** або **Марокко,** заслони до вікон і дверий, з знаменито тканих материй, в красках бордо в пасочки. Суть незвичайно великі, грубі і сильні і суть доброю охороною против перетягу. Давнїйше 5 зр., — тепер лише **2·95** зр.

1 тузин знаменитых **хусточок полотняних**, з чудовими кольоровими берегами, кожда штука обрублена і осібно уложена в красній касетцї, замість 4 зр. — лише **2·50** зр.

1 ґаріїтур **предметів домових**, складаючий ся з 40 штук чудового сервісу столового, а то: 12 штук елеґантских ножів столових з ручками срібного полиску і тількож елеґантских вилок того самого фасону, 6 штук тяжких ложок з доброго серебра Britania, 6 штук дуже гарних ложочок до кави з правдивого серебра Britania, 6 відставок на воду з ріжними відбитками, 6 відставок на ножі з анґл. кришталового шкла, 3 гарні кубочки на яйця і 1 гарне ситце до гербати. Всї предмети разом 40 — лише **4·10** зр. Давнїйша цїна 8—10 зр.

13 лутовий **срібний, годинник кишонковий-ремонтоар,** в елеґантскій правдивій срібній куверті, до накручування без ключика, з механїчним урядженем вскавівки, з плоским шклом, емальований, з секундовою вскавівкою, добре уреґульований і ідучий на секунди. До того даром красний ланцушок нїкльовий. Давнїйша цїна 12 зр. — тепер лише **6 зр.**

1 комплетний **апарат до образів мрачних,** котрим можна викликати нечувані, чаруючі явища духів природної величини, враз з поученем ужитя і многими вишними образами. Приємна забава для малих і більших товариств. Давнїйше 6 зр. — тепер лише **2·85 зр.**

1 комплетний **ґарнїтур столовий дамастовий** на 6 осіб, складаючий ся з великого обруса і 6 малих серветок в найкрасших і найчудайїйших кольорових родах з перетканими фантазийними десенями цьвітовими — конечний для кождого дому і дуже дежевий. Ґарнїтур лише **2·25 зр.** (замість 5 зр).

1 **Велика хустка дамска** з френзлями в ріжних красках як: брунатній, сїрій, чорній о ріжних десенях, дуже велика, лише **1 зр.**

1 ґарнїтур **забавок** для хлопцїв або дївчат, складаючий ся з 14 штук дуже гарних і розвеселяючих забавок, лише за **2 зр.** (давнїйше 4 зр.)

1 **концертова ручна гармонїйка** знаменитої конструкциї, строєна дуже мельодийно, з чудно розлягаючими ся тонами, з тремольо і басами, дуже гарно і тревало виконана лише **3·90 кр** (замість 7 зр.)

1 добрий, теплий, грубий, сильний, тревалий, добре затований і знаменито викінчений мужескій **меншиков зимовий з каптуром,** з заду з широким пасом і фалдами, з дуже доброго, сильного і тревалого сукна льоден, в кождій величинї в барвах брунатній і сїрій. — Звичайно коштують 15—20 зр., а тепер, як довго запас вистарчить — продають ся по незвичайно дешевій цїнї, по **9 20 зр.** (для хлопцїв від 8—14 лїт лише по **6 зр.**) Яко міру треба подати обвід грудий і довготу з заду від карку до пят.

Всьо, що не відповідне, приймає ся охотно назад, але нїхто не буде змушений відсилати, бо товари суть виїмково дешеві а кожде замовлене дуже старанно виконане — Пересилка відбуває ся лише за попереднем надісланем гроший або за послїплатою, через конторy пересилкову 91

Apfel, Відень, місто, Fleischmarkt Nr. 6 kl.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригїнальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оригїнальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przeglad-у"

може лише се бюро анонси приймати

Величавий подарунок сьвяточний.

Много гроший

заощадить кожда пані, котра замовить у мене сукню. Я закупив велику партию материй кашмірових і вовняних з маси конкурсової по так низьких цїнах, що есьм в станї товари ті виїмково дешево спродавати. Продаю отже материю (около 8 метрів) на цїлу

сукню дамску лише за 2 зр. 80 кр.

і заявляю публично, що се товар знаменитий і відберу его, колиб так не було. До набутя в найкрасших барвах, в крапочки і цьвіти, а суть дуже відповідні до практичних гарних, а до того дешевих **подарунків сьвяточних.** Посилка за послїплатою або попереднин присланем готівки, а треба з замовленями спішити ся, бо велику скількість тих суконь продає ся. Замовленя під адресою: **Дім складовий, APFEL, Відень I, Fleischmarkt 12. Kl.**

Взірцїв не висилаємо. 92

В наслїдок нагло застановленої достави мусимо слїдуючі предметы як найскорше спродати:

Лише за 1 зр

1 елеґантска, велика, тепла, зимова хустка для дам, 140/145 стм. велика з френзлями і красно кольоровою бордюрою, в красках: сїрій, брунатній, чорній, — перше коштувала значно більше.

Лише за 1 зр.

1 ґарнїтур забавок дитинячих складаючих ся з 8 штук дуже гарних і веселых забавок.

Лише за 2 зр.

1 дуже добре ходячий B. W. годинник з ланцушком
1 іміт. люлька з морскої піни.
1 правдива з морскої піни цигорниця.
1 елеґантска краватка.
1 чудесна шпилька до краватки.
6 найновійших ковнїрикiв.
10 гарних арк. паперу листового.
10 відповідних до того коверт.

Лише за 1 зр.

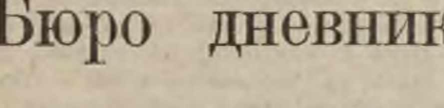
1 імітована люлька з морскої піни.
1 цигорниця з правдивої морскої піни
1 чудесне етуї на папіроси.
1 елеґантский, кишонковий приряд до запалюваня.
1 гарний ланцушок до годинника в золотім фасонї.
1 ґарнїтур мохних маншетів.
1 сцизорачок з виколювачем до зубів.

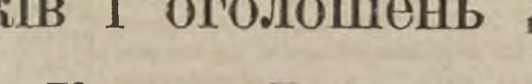
Лише за 3·95 зр.

1 пречудна ґрупа предметів кухонних, котра ще недавно коштувала 3—10 зр. а складає ся з 40 штук, а іменно: 12 штук елеґантских ножів столових з вістрем полиску сріблистого і так само елеґантских вилок того самого фасону
6 тяжких ложок з доброго серебра Britania.
6 гарних ложочок до кави з правдивого серебра Britania.
6 відставок на ножі з англ. кришталового шкла.
6 округлих шклянок на воду з ріжними відбитками.
3 кубки на яйцї, грубо посрiблених.
1 красне ситце до гербати.

Хотяй то дешому видасть ся неправдоподібним, однак се правда і о тім можна переконати ся через замовлене на пробу. Посилка за послїплатою або попереднем оплаченем. Виключне місце замовленя у М. АПФЕЛЯ, Відень, I Fleischmarkt Nr. 6/Ne. 88

Великий крах!

Новий Йорк і Льондон не щадили европейского континенту і велика фабрика товарів зі серебра змушена була придати цїлий запас за дрібну цїну роботи. Есьм уповажнений виконати то поручене. Посилаю длятого кождому слїдуючі предмети лише за 6 60 зр.

6 штук найлучших ножів столовых в правдив. анґлійск. клїнґою.
6 штук америк. патент. вилок срібних в 1 штуки.
6 „ „ ложок срібних.
12 „ „ ложочок срібних.
1 америк. патент. хохля срібна.
1 „ „ мала хохля до молока срібна.
2 штук америк. патент. кубнів срібних до яєць.
6 „ анґлійских тацок Вікторія.
2 „ ефектовних лїхтарів столових
1 „ ситко до гербати. 84
1 „ розпиляч до цукру.

44 штук разом лише 6 60 зр.

Всї повисші штуки (44) коштували давнїйше 40 зр., тепер можна їх набути за найнизшу цїну 6 60 зр. Американьскій патент срібло есть білим металем, заховуючим срібну барву через 25 лїт, за що ручить ся. Найлїпшим доказом, що оголошене не полягає

на обманї,

зобовязую ся публично, відослати кождому грошї, кому товар не подобає ся, длятого нїхто не повинен занехати спосібности набути чудного ґарнїтуру, надаючого ся особливо на

гарний подарунок слюбний

як також для кождого лїпшого дому.

Набути можна лише у

А. ГІРШБЕРҐА

головної аґенциї сполучених американьских фабрик товарів з патентованого серебра.

Відень, II., Rembrandstrasse 19 Телефон 7114.

Посилка на пр...цию за побранем або готівкою.

Порошок до чищеня 10 кр.

Правдиві лише з убочною маркою охоронною. (Метальздоровля.)

Витяг з листів узнаня:

Texing, Австрия горішна 21 Лютого 1892.

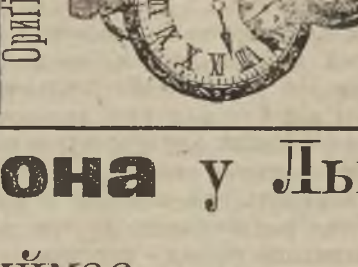
Случайно оглянув я у І. О. ґр. Вурмбрандта Ваш ґарнїтур і переконав ся о красотї і дешевости і т. д.

Осип Форшт, парох.

Вдоволений з посилки незвичайно, котра перейшла мої надії.

Капітан Ч... командант шпиталю

Оригїнальні ґольдинові ремонтоарові годинники,

докладно уреґульовані, під ґаранциєю добре ідучі — годинник мужескій 5 50 зр., годинник дамский 7·50, з подвійною копертою 7 80. До кождого годинника шкіряний футерал. Годинники ті не відріжнять від золотих на віть фаховцї. Годинники ґольдинові суть з причини красоти і виняткової реґулярности уживані многими урядниками залїзничими в краю і заграницею. **Годинники ті мають славу европейску** і дістали **відзначенї** численними письмами признаня. Правдиві ґольдинові ланцушки по зр. 1, 1·25, 1 50 і 2 зр.

Посилка за побранем. Цїнники gratis

Склад годинників ґольдинових „Bing" 85

Відень, I. Seilergasse 11.

Невідповідаючий товар без трудности приймаємо назад.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригїнальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.